

Betingelser, som i saa Henseende ere foreslaaede. Det har jo altid vilst sig, at Forbruget tiltaager, navnlig af Brændevin, og, bliver først Befatningen indført der med streng Control, vil man jo ogsaa kunne vente i Løbet af 10 Aar at indvinde, om ikke det Hele, saa dog en stor Deel af den Capital, man nu som billig Godtgjørelse tilstaaer disse Der.

Dahl: Da Regjeringens Brug af § 30 i Grundloven fra flere ærede Taleres Side er blevet omtalt, kan jeg heller ikke undlade for mit Bedkommende at udtale, at det efter min Overbeviisning er en overordentlig heldig Brug, Regjeringen i dette Tilfælde har gjort, og at det maaskee er sjældent, at Diebliffet til at benytte den vil stille sig saa gunstigt, som det dengang stillede sig. Saadanne Diebliffe maae gribes; thi de komme kun een Gang. Det er ogsaa min Overbeviisning, at ingen Foranstaltning af Regjeringen er modtagen i det ganske Land med større Interesse end netop denne. Det er meget muligt, at jeg kan blive enig med den ærede 1ste Landsstingsmand fra Kjøbenhavn (H. P. Hansen) med Hensyn til Resultatet i denne Sag. Men jeg kan paa ingen Maade være enig med ham i hans Præmisser. Han har for en Deel begrundet Resultatet paa den Sætning, at Kjøbenhavn ikke skulde have disse Fordele fremfor det øvrige Land, som ere omtalte. Jeg troer rigtignok, at Kjøbenhavn har mange Fordele fremfor det øvrige Land, andre end netop dem, der ere en Følge af, at den er Hoved- og Residensstad, og jeg finder det ikke i sin Orden; at den ene Deel af Staten har efter mit Begreb unaturlige Fordele fremfor de andre Dele, og det er iøvrigt ogsaa med Hensyn dertil, at jeg maaskee kan blive enig med den ærede Landsstingsmand i Resultatet af Sagen. Han nævnte Thorvaldsens Musæum, som Noget, Kjøbenhavns Commune havde gjort til Fordeel for det ganske Land.

Men det forekommer mig dog rigtignok, at en saadan Anstalt nærmest er til Fordeel og Interesse for det Sted, hvor den findes. En anden Sag er naturligtvis, at Provindsernes Beboere ligesom alle andre Fremmede ogsaa kunne nyde Glæde deraf under deres Ophold i Hovedstaden. Desuden, for at nævne et Par enkelte Momenter, er det ogsaa bekjendt, at Kjøbenhavns Commune har Fordeel med Hensyn til sit Fattigvæsen som ingen anden Commune. Man har vel herimod anført, at der kommer mange Fattige til Kjøbenhavn; men dette Moment opveies atter derved, at ogsaa mange Formuende fra Landets forskjellige Dele søge derhen. Det er ikke for mig ganske naturligt at have Consumtionen i Kjøbenhavn og paa samme Tid lade Accisen bestaae, ja endog forøge den med 50 pCt. Det forekommer mig heller ikke at være ganske i Consequents hermed at lade Portpenge bestaae i Kjøbenhavn, og derimod ikke at have en sliq Indtagt i det hele øvrige Land, hvor Fordele tilfalder Kjøbstæderne. Ogsaa med Inquarteringen har Hovedstaden havt Fordele, som det øvrige Land ikke har, idetmindste ikke har havt i en tidligere Tid. Der stæer ogsaa betydelige Bidrag til Magistratens Lønning i en ganske anden Grad end i Provindserne. Kjøbenhavns Commune har fremdeles Indtægter af Mynt, Maal og Vægt, som det ganske øvrige Land maa betale. Det Samme gjælder ogsaa om endeel af Statsborgernes Bidrag til Kjøbenhavns Kirker, medens Communerne andre Steder maae vedligeholde deres Kirker selv. Men det er ikke med Hensyn til disse Momenter, at denne Sag skal bedømmes. Vi skulle søge at fremme en eensartet Befatning over hele Landet, og derfor vil jeg formodentlig ved Sagens Afstemning blive enig med den ærede 1ste Landsstingsmand for Kjøbenhavn i, at Kjøbenhavn heller ikke skal have en særskilt Befatning hvad Consumtionen angaaer.